

चण्ड कोमे भ्वा०स्वात्म०अक०सेट् इदित् । चण्डते अचण्डित् ।

चचण्डे । चण्डः चण्डो [चण्डत् त ।

चण्ड कोमे चुरा०उभ०अक०सेट् इदित् । चण्डयति ते अच-
चण्ड शब्दे भ्वा०पर०अक०सेट् । चणति अचाणीत्-अचणीत्
चचाण चेणतुः ।

चण गतौ हिंसे च भ्वा०पर०अक० सेट् वा चटा० मित् ।
चणति अचाणीत्-अचणीत् । चचाण चेणतुः चण-
यति ते-चाणयति ते ।

चण दाने भ्वा० पर० अक० सेट् चटा० । चणति अचणीत्-
अचाणीत् । चणयति । चचाण चेणतुः । चणकः ।

चण् अच्य० चण्-किप् । चेदर्थे अच्य शिप्त्वम् । ससुञ्चा-
दौ तु अननुबन्ध एव चण्ड इति मनोरमा

चण पु० चण-अच् । चणके श्यभेदे (कोला) राजनि० ।

चणक पु० चण-दाने कुन् । श्यभेदे (वुट्)(कोला) अमरः
२सुनिभेदे च तस्य गोलापत्यं गगा०यञ् चाणक्यः । “चणकः
शीतलोहः पित्तरक्तकफापहः । लघुः कषायो विष्टम्भी
वातलो ज्वरनाशनः । सचाङ्गारेण समुष्टलभट्टस्य
तद्गुणः । आर्द्रभट्टो बलकरो रोचनश्च प्रकीर्तितः ।
शुष्कभट्टोऽतिरूक्षः स्याद्वातकुष्ठप्रकोपनः । स्निग्धः पित्त-
कफं हन्यात् रूपः क्षौभकरोऽहितः । आर्द्रोऽतिकोमलो
रूक्षः रक्तपित्तहरो हिमः” । हरितार्द्रचणकरज्जनम् ।
“सुहरित हरिमन्यः क्षौद्रभिन्नो नखापैः प्रथमसुदक-
सिक्तो वेश्वारेण सिद्धः । लवणमरिचचङ्गात् तैलहिङ्ग-
प्रसिक्तः शिखरयति विभोक्तुर्जातरं मन्दर्वङ्गम् । कोला-
भिधायकफलं परिष्टह्य शुद्धं तप्त्रे वृते सुललितकथितो-
ष्णाभ्याम् । संसाधितम् सुरभितं शुचिरामठेन जिह्वा-
तले विधत्ति नित्यमतिप्रकामम्” शब्दार्थचि० धृतवेद्यकम् ।
तस्य शाकगुणपाकादि तत्रैव दर्शितं यथा “रूक्षं
चणकशकं स्याद् दुर्जरं कफघातकम् । अन्तं विष्टम्भ-
जमकं पित्तसुहृन्मोघकम् । सज्जु चाणकं शाकमन्त-
तक्रेण साधितम् । सङ्गिहृलघ्वे तप्त्रे भर्जितं रामठा-
न्वितम् । चाराम्भभायसहजाचणकप्रवाहाः सम्मर्दिता
मरिचसैन्धवश्चङ्गवेरैः । संपूर्णिताः कटुकतैलयुतैः
सुपकेभ्यः सुहिङ्गुचणकैः परिदत्तपासाः ।”

चणकरोटिका स्त्री चणकचूर्णनिर्मिता रोटिका । “चा-
णक्या रोटिका रुक्षा स्नेहपित्तामृतं गुरुः । पित्त-
भिन्नी न चक्षुष्या” शब्दार्थचि० धृतवेद्यकोक्ते चण-
करोटिकारूपे भण्यभेदे

चणकात्मज पु० इत० । चाणक्ये वात्स्यायने सुनौ हेमच०
चणकाम्न न० चणकजातमन्त्रम् । चणकचारे तच्छाक०

पाकेन निष्पादिते चारभेदे “चणकात्मकमन्त्रं दीपनं
दन्तहर्षणम् । लवणानुरसं रूक्षं शूलजीर्णविषम्भ
सुत्” भावप्र० । [शब्दार्थचि० ।

चणकाम्नवारि न० इत० । क्षेत्तस्य चणकपत्रशिशिरजले
चण्ड्रम पु० चणश्चणकश्च द्रुमः । क्षुद्रगोलुरे राजनि० ।
चणपत्री स्त्री चणश्च चणकश्च पत्रमिव पत्रमस्याः ङीप् ।
रुदनीष्टसे राजनि०

चणिका स्त्री चणति रसं चण-दाने वा० कुन् चण इव
इवार्थं कज् वा । गोदुग्धायाम् तृणभेदे राजनि०

चण्ड न० चण्डि-कोमे अच् चण-दाने चण्ड-अदाने वा० ङ
तस्य नेत्त्वम् । शतीक्ष्णे शब्दर० । शतिन्निडीष्टसे यमकि-
ह्वरे श्दैत्यभेदे च पु० मेदि० । “चण्डसुगण्डौ महा-
सुरौ” देवीमा० । ४अत्यन्तकोपने ति० अमरः ५तीव्रता-
युक्ते ति० शब्दर० । “अथैकधेनोरपरधचण्डात्” रघुः ।
“चण्डयाह्वयतीं श्रीमान्” भा० व्या० १७७अ० । बह्ना०
पाठात् स्त्रियां वा ङीप् । चण्डी चण्डा । तस्य भायः
तत् चण्डता स्त्री त्व चण्डत्व न० इमानि च चण्डमन् पु०
तीव्रत्वे । “भ्राम्यत्पिण्डतचण्डमा” धीरच० । ततः
शिवा० अपत्ये अण् चाण्ड तदपत्ये पुं स्त्री स्त्रियां ङीप्
चण्डकौशिक पु० शत्रुभिभेदे “अथ काक्षीवतः पुत्रं गौत-
मस्य महात्मनः । शुचाव तपसि आन्तसुदारं चण्ड-
कौशिकम्” भा० सं० १६अ० । चण्ड कौशिको वर्यत्वेन
ऽस्त्यत्र अच् । २स्वनामख्याते नाटकभेदे न० ।

चण्डतुण्डका पु० मण्डात्मजभेदे “सुवर्णचण्डो नागाशो
दारुणश्चण्डतुण्डकः” भा० उ० १००अ० गण्डात्मजोक्तौ
चण्डनायिका स्त्री दुर्गानायिकाभेदे । एवं चण्डवती च-
ण्डोद्या अपि दुर्गानायिकाभेदे ।

चण्डबल पु० वानरभेदे “बलं चण्डबलाख्यञ्च वज्रवाहञ्च
वानरम्” भा० व० २८६अ० ।

चण्डभार्गव पु० चण्वनवंशे क्षत्रिभेदे । “तत्र होता बभूवोद्य-
ब्राह्मणश्चण्डभार्गवः । चण्वनस्याख्ये स्वातोविप्रो वेदविदां
वरः” भा० व्या० ५२अ० । सर्पसत्वे होवाद्युक्तौ

चण्डमुण्डा स्त्री चण्डश्च मुण्डश्च ग्राह्यात्वेनास्त्यस्याः अच् ।
चामुण्डायां हेमच० । चामुण्डाशब्दे दृश्यम् ।

चण्डमुण्डौ स्त्री स्थानभेदे “चण्डमुण्डौ महास्थाने दण्डिनी
परमेश्वरी” तत्त्व० ।